

د عثمانی خلافت پای

لیکنه او خپږنه :

نصرت الله (مظلومیار)

Ketabton.com

کال : ۱۳/۱/۱۳۹۸

ډالۍ !

خپلې گرانې مور او پلار جان ته چې زما په روزنه کې

یې نه سترې کېدونکې هلې ځلې کړې دي ، او

زه یې تردې ځایه را رسولی يم .

فهرست

موضوع	مخ
عثماني خلافت ته يوه لنډه کتنه	۳.....
د سلطان عبدالحميد شخصيت	۷.....
د سلطان عبدالحميد واک ته رسېدل	۸.....
اساسي قانون	۹.....
مدحت پاشا ، فکر او کړنې يې	۱۱.....
د ترکيې او روسيې اړيکې	۱۲.....
د کرېميا جگړه او د بالکان د ملتونو پاڅون	۱۳.....
د ترکيې او روسيې ترمنځ د (۱۸۷۷م) کال جگړه	۱۵.....
د سان سټيفانو تړون	۱۷.....
د برلين تړون	۱۸.....
پان اسلامېزم	۲۰.....
د سلطان له واکه گوښه کول	۲۲.....
ځوان ترکان	۲۳.....
مأخذونه	۲۷.....

عثماني خلافت ته يوه لنډه کتنه

عثماني خلافت په نړۍ کې د مسلمانانو د تېرو شويو خلافتونو څخه وروستی خلافت دی ، چې په اوسنۍ ترکيه کې رامنځته او همدلته له منځه يوړل شو . ۳۴ عثماني واکمنان د ۱۲۹۹م کال څخه تر ۱۹۰۹م کال پورې واکمن وو . د عثمانيانو بنسټ ايښودونکی عثمان د ارطغرل زوی دی ، چې د پلار د مرګ څخه وروسته په ۱۲۸۸م کال کې واک ته ورسيد .

تاريخ ترکيه کې داسې ليکي :

د ارطغرل د وفات (۱۲۸۸م) کال نه وروسته د هغه مشر زوی عثمان د هغه ځای ناستی شو . په ۱۲۸۸م کال کې د سلجوقي سلطان د يوه فرمان له مخې عثمان د سرحدي سيمو د حاکم په توګه وټاکل شو . (۵: ۱۳)

د عثمان په لاس عثماني ډلې د بېزنطي دولت د امکاناتو او وسايلو په مټ له قبيلوي اسلوبه دولتي اسلوب ته واوښتې ، په عثمان پسې يې زوی اورخان (۱۳۲۷م) کال پر تخت کېناست ، ورپسې لومړنی مراد ، بيا يې زوی بايزيد ، ورپسې محمد بن بايزيد ، بيا دوهم مراد بن بايزيد او ورپسې محمد الثاني د قدرت واک په لاس کې ونيو ، دغه محمد الثاني په تاريخ کې د محمد الفاتح په نوم شهرت لري ، چې په (۱۴۵۱م) کال کې واک ته ورسېد ، په (۱۴۵۳م) کال کې يې قسطنطنيه فتح کړه ، بېزنطي امپراطور (يوولسم قسطنطين) يې وواژه او په دې توګه يې بېزنطي امپراطوري په بشپړه توګه له پښو وغورځوله . (۲: ۱۲۱)

قسطنطنيه د آسيا د نيولو دروازه وه ، روميانو څو ځله د همدې لارې د آسيا د نيولو لپاره حملې کړې وې . د قسطنطنيې د نيولو لپاره د صحابه کرامو له وخته کوښښونه شوي وو . د فاتح له حملې څخه مخکې نږدې يوولس ځلې مسلمانو مشرانو حملې کړې وې ، خو يوه هم نه وه بريالۍ شوې . فاتح د (۱۴۵۳م) کال د مۍ په مياشت کې حمله وکړه او دغه سيمه يې ونيوله او پلازمېنه يې د اناطوليې څخه استانبول ته ولېږدوله .

د فاتح څخه وروسته په عثمانيانو کې بل مهم شخص سلطان سليم دی ، چې نوموړي وکولای شول د عثمانيانو امپراطوري لا پراخه کړي ، د فارس ځينې سيمې ، مصر ، شام ، او حجاز په بشپړ ډول ونيسي او د خلافت اعلان وکړي .

د تاریخ ترکیې لیکوالان لیکي :

کله چې سلطان سلیم د خلافت اعلان وکړ ، نو د اسلامي نړۍ په یوه ځای کې هم د مخالفت غږ پورته نه شو . (۵: ۱۱۴)

د سلطان سلیم د وفات (۱۵۲۰م) کال نه وروسته یې زوی سلیمان اعظم چې په سلیمان القانوني مشهور دی واک ته ورسېد . ده هم عثماني امپراطوري ډېره پراخه کړه . اروپايي هېوادونه ، بلغاریه ، هنگري ، او وینس یې ونیول .

ځینې مؤرخین د سلیمان القانوني له دورې سره د عثماني خلافت د زوال خبرې پیلوي ، ځکه له ده وروسته د حکومت کولو طرز بدل شو ، واکمنان په عیش او عشرت بوخت شول ، ځینې واکمنان د کم عمر په درلودلو سره د خلیفه کېدو وړ نه وو ، فوځ به زیاتره وخت بغاوتونه کول او واکمنان به یې وژل .

سلیمان په خپله واکمنۍ کې عثماني سلطنت خپل عروج ته ورساوه ، دهغه وروسته د خلافت زوال شروع شو . د څو کلونو پورې د زوال نښې نه لیدل کېدې ، خو داخلي ستونزې د سلیمان القانوني په وخت کې پیدا شوې وې . یوه ترکي مؤرخ (قوچي) د سلطنت د زوال د پیل په اړه څو مادې ذکر کړې دي ، چې درې مهمې یې دلته ذکر کوم :

۱: په لومړیو کې به سلطان د دیوان په هر مجلس کې د خپلو وزیرانو سره موجود وه ، او د هغوی سره به یې مشوره کوله ، خو سلیمان القانوني دغه رواج پای ته ورساوه .

۲: سلطان سلیمان داسې کسان په لوړو څوکیو وټاکل چې د لوړو څوکیو اهل نه وو.

۳: د سلطنت د وزیرانو پر ځای د حرم دښځو او نورو خلکو څخه چې د سلطنت پورې یې هېڅ اړیکه نه درلوده ، مشورې اخیستل یې پیل کړل . (۵: ۱۴۲)

د سلطان سلیمان القانوني وروسته په نږدې عثمانیانو کې داسې کوم شخص نه دی تېر شوی چې هغه دې د سترو کارنامو لرونکی وي ، او عثماني سلطنت ته یې کوم ستر خدمت کړی وي . په وروستیو واکمنیو کې عثمانیانو خپلې زیاتره سیمې له لاسه ورکړې ، په یونان ، سربیا ، ولاچیه او نورو سیمو کې بغاوتونه وشول ، او په پای کې یې آزادي ورڅخه واخیسته . عثمانیانو د روسیې او فرانسې سره ځینې جگړې وکړې ، او تړونونه یې هم لاسلیک کړل .

د سلطان سليمان القانوني څخه ډېر وروسته د دويم سلطان محمود (۱۸۰۸ - ۱۸۳۹م) په وخت کې محمد علي پاشا رامنځته شو ، نوموړی د مصر والي و ، او د عثمانيانو په اشاره يې په نجد کې د وهابي تحريک د پلويانو پر ضد جگړې وکړې ، او هغوی يې له منځه يوړل. ډاکتر صلابي د محمد علي پاشا په اړه ليکي :

هغه د خپل مکر او فريب او ښه ذهانت په وجه د مصري علماوو اعتماد ترلاسه کړ ، په ډېر مکر او چاپلوسۍ يې په مصر کې خپل سيال (واکمن) لرې کړ ، او په (۱۸۰۵م) کال کې د مصر د والي په توگه مقرر شو . ډاکتر صلابي ليکي چې د ماسوني ډلې او علي پاشا ترمنځ اړيکې موجودې وې . (۴: ۳۹۴-۹۶)

د لومړي سلطان عبدالحميد په واکمنۍ (۱۸۳۹-۱۸۶۱م) کې د تنظيمات په نوم يوه نوې دوره شروع کيږي . هغه دوه فرمانونه د قانون په شکل وړاندې کړل . په (۱۸۵۴ او ۱۸۵۶م) کلونو کې دوه فرمانونه جاري شول ، د دې فرمانونو په خپرېدو سره د تنظيماتو په نوم نوې دوره پيل شوه ، او د هېواد چارې په غربي ډول مخکې وړل کېدې ، د دې فرمانونو په جاري کولو سره په اسلامي شريعت باندې د عمل کولو سلسله ودرېده ، او په هېواد کې د قانون او نورو ادارو د رامنځته کېدو يوه نوې لړۍ پيل شوه . (۴: ۴۲۸)

د همدې لومړي سلطان عبدالحميد د واکمنۍ پر مهال د کریميا جگړه رامنځته شوه ، چې روسيه يوه خوا او ترکيه بله خوا وه . وروسته متحدو فوځونو (انگلستان او فرانسې) هم د روسيې پر ضد د جگړې اعلان وکړ ، د دې اعلان وجه د سائنيوپ عام وژنه وه ، چې د روسيې له خوا وشوه .

پروفيسر انصارالحسن ليکي :

د (۱۸۵۴م) کال په سپتمبر کې متحد فوځونه (انگلستان او فرانسې) د کریميا جزيرې ته ورسېدل ، دلته د تېرو شپږو مياشتو څخه د ترکي او روسي فوځ تر منځ جگړه روانه وه ، د دواړو خواوو ترمنځ ستره جگړه د سپتمبر په ۳۰ د (اييلما) د سيند سره نږدې وشوه ، چې روسي فوځ پکې ماتې وخوړه . (۲: ۳۹۷-۹۸)

په (۱۸۶۱م) کال کې د لومړي سلطان عبدالحميد وروسته دهغه ورور عبدالعزيز خليفه شو.

سلطان عبدالعزيز د اروپا دوره وکړه ، هغه دا احساس کړه چې د اروپا ټول قوتونه د عثماني دولت پر ضد متحد دي ، او هر وخت د دوی پر ضد توطئې جوړوي ، هغه کوبنس وکړ چې د اروپا او روس ترمنځ د شته اختلافاتو څخه ګټه واخلي . د دې لپاره یې روسي سفیر ته څو ځله استانبول ته د راتګ دعوت ورکړ . اروپايي هېوادونه ترې ووېرېدل ، او د هغه پر ضد یې د بې ځایه مصارفو او اصراف بڼه پروپاګند وکړ . بالاخره مدحت پاشا عبدالعزيز لري کړ ، او د خپلو ملګرو په مرسته یې هغه وواژه . (۴ : ۴۴۳-۴۴۴)

د عبدالعزيز وروسته یې وراره (پنځم مراد) د شیخ الاسلام د فتوا له مخې خلیفه وټاکل شو ، نوموړی د لومړي سلطان عبدالحمید زوی وه .

ډاکتر صلابي لیکي :

کله چې نیمه شپه د خوبه راوینس کړل شو ، او د عبدالعزيز د لرې کېدو نه خبر شو ، نو وېره پرې راغله ، عقلي قوت یې ملګرتیا پرېښوده ، او بیا چې کله د حسن جرکسي د وژنې نه خبر شو ، نو عصبي کمزوري ورته پیدا شوه . کله چې مدحت پاشا په خپل لاس د جوړ شوي قانون اعلان کاوه ، نو د پنځم مراد حالت نور هم خرابېده تردې چې بشپړ لېونی شو . په دې وخت کې شیخ الاسلام فتوا ورکړه چې کله د مسلمانانو واکمن پوره لېونی وي ، نو د امامت هدف له منځه ځي ، نو آیا په دې وخت کې یې لرې کول صحیح دي او که نه ؟ (بیا ځواب ورکوي) په دې وخت کې د امامت (خلافت) څخه د هغه لرې کول صحیح دي . (۴ : ۴۴۵-۴۴۶)

له ده وروسته یې ورور دویم سلطان عبدالحمید په تخت کېناست . نوموړی د عثماني خلافت وروستی (۳۴) ام خلیفه دی ، چې د (۱۸۷۲م) کال څخه تر (۱۹۰۹م) کال پورې خلیفه وه . هسې خو عثماني خلافت تر (۱۹۲۴م) کال پورې موجود وه ، خو واک د عثماني واکمن پر ځای له نورو سره و .

د سلطان عبدالحمید شخصیت

لکه مخکې مو چې ورته اشاره وکړه ، سلطان عبدالحمید د عثماني خلافت وروستی واکمن وه ، نوموړی د پنځم مراد ورور او د هغه ولیعهد وه ، د مراد وروسته د لوی مفتي یا شیخ الاسلام او لومړي وزیر مدحت پاشا لخوا خلیفه وټاکل شو .

ډاکتر محمد صلابي د هغه د کوچنیوالي او زده کړو په اړه داسې لیکي :

سلطان عبدالحمید د عثماني خلافت په واکمنو کې (۳۴)م خلیفه و . نوموړی (۳۴) کلن و ، چې په تخت کېناست ، هغه په (۱۸۴۲م) کال کې زیږېدلی دی . لس کلن و چې مور یې مړه شوه ، او پالنه یې د ناسکه مور په غاړه شوه ، هغې د یوې سکه مور په توګه د هغه صحیح پالنه وکړه . هغې د سلطان سره ډېره مینه درلوده ، تر دې چې د مرګ څخه مخکې یې وصیت کړی و ، چې زما ټول ملکیت د هغه دی . هغه ډېره دینداره بڼه وه ، او د سلطان پالنه یې هم په همدې ډول کړې وه ، چې د سلطان په ژوند باندې د هغې اغېز لیدل کېږي .

سلطان عبدالحمید د سلطان په قصر کې د خپل وخت (مروج) علوم د تکره استادانو څخه زده کړل ، عربي او فارسي ژبې یې زده کړې ، تاریخ او ادب یې مطالعه کړل ، د تصوف په اړه یې معلومات ترلاسه کړل ، او هغه په ترکي ژبه شعرونه هم ویل . (۴ : ۴۴۹)

په کوچنیوالي کې یې د استانبول د وتلو علماوو او شیخانو نه درس ووايه . قرآن کریم یې په صحیح ډول لوستلای شو ، د پیغمبر علیه السلام سنت او د حنفي فقهې مکتب یې هم ولوست . هغه د یوه صوفي په توګه وروزل شو ، په ځانګړي ډول د نقشبندي او هېلوتي په فکر ، کوم فکر چې د هغه د واکمنۍ په پېر کې لیدل کېږي .

د وسلې استعمال یې زده کړ ، په توره او نېزه وهلو کې یې مهارت ترلاسه کړ ، تل به یې جسماني تمرین کاوه ، په نړیوال سیاست به یې ژور نظر ساته ، او د خپل هېواد د طول او عرض د ننه په پېښو به یې ځان پوره خبراوه .

د تاریخ ترکیې لیکوالان د هغه د شخصیت په اړه لیکي :

ځینې مؤرخین هغه د یوه چالاک ، مکار ، بزدل او فریبکار شخص په توګه پېژني ... او وایي چې هغه د ترکیې په معاصر تاریخ کې ترټولو یو جنجالي شخص دی . (۵ : ۲۶۹)

بل ترکي مفکر او لیکوال فتح الله گولن د سلطان د شخصیت په اړه داسې لیکي :

د سلطان د حکومت دوره د فتنو او فساد دوره وه، او هغه د ټولو په اتفاق ډېر ذهین، هوبنیار او با تدبیره انسان و. هغه ترکي لیکوالان او سیاسي فعالین چې د نویو عثمانیانو او یا هم د ځوانو ترکانو د غورځنگونو غړي وو، هغوی ټول سلطان عبدالحمید ته په نېک نظرنه گوري، په هغه نیوکه کوي، او د پرمختگ د بنمن یې گڼي. د دواړو غورځنگونو غړي د لویديځ د اخلاقو او کلتور نه اغېزمن شوي وو، او غوښتل یې چې په ترکیه کې په هماغه ډول اخلاقي سیستم، سیاسي نظام او نور لویديځ قوانین پلي کړي، خو سلطان عبدالحمید د هغوی د غوښتنو مخالفت کاوه.

د سلطان عبدالحمید واک ته رسېدل

سلطان عبدالحمید د سلطان عبدالعزیز وراره دی، د سلطان عبدالعزیز د لرې کېدو او وژل کېدو وروسته یې وراره پنځم مراد په تخت کېناست، چې یوازې څو میاشتې یې واکمني وکړه. وروسته د ځینو حالاتو د لیدو او اورېدو په پایله کې لېونی شو، او خپل عصبي توازن یې له لاسه ورکړ.

ډاکتر محمد صلابي د پنځم مراد په اړه داسې لیکي:

کله چې نیمه شپه د خوبه راوینس کړل شو او د خپل کاکا عبدالعزیز د لرې کېدو څخه خبر شو، نو وېره پرې راغله، عقلي قوت یې ملگرتیا پرېښوده او بیا چې کله د حسن جرکسي د وژنې څخه خبر شو، نو عصبي کمزوري ورته پیدا شوه. کله چې مدحت پاشا په خپل لاس د جوړ شوي قانون اعلان کاوه، نو د پنځم مراد حالت نور هم خرابېده، تردې چې بشپړ لېونی شو. په دې وخت کې شیخ الاسلام فتوا ورکړه، چې کله د مسلمانانو واکمن پوره لېونی وي نو د امامت هدف له منځه ځي، نو آیا په دې وخت کې یې لرې کول صحیح دي او که نه؟ بیا پخپله ځواب ورکوي چې په دې وخت کې د امامت (خلافت) نه د هغه لرې کول صحیح دي. (۴: ۴۴۵-۴۶)

سلطان عبدالحمید د خپل ورور مراد څخه وروسته د پنجشنبې په ورځ د (۱۸۷۲م) کال د اگست په ۱۳ مه په تخت کېناست، په دې وخت کې یې عمر (۳۴) کاله و. او د مختلفو ډلو

د نمایندگانو لخوا هغه ته د خلافت مبارکي ورکړل شوه . د سلطنت په طول او عرض کې د توپونو سلامي ووهل شوه او جشنونه وشول . (۴: ۴۵۱)

کله چې سلطان عبدالحمید واک ته ورسېد ، نو ټول سلطنت د ستونزو سره مخ و . د شلمې پېړۍ ستر مفکر بديع الزمان نورسي ترکي داسې ليکي : د هغه وخت د سترو فتنو د ختمولو لپاره د حضرت علي (ک) په شان یو شخصیت ته اړتیا وه ، او هغه (سلطان) په ډېرې ځوانمردۍ سره د هغه وخت د فتنو سره مقابله وکړه .

د سلطان د ټاکل کېدو وروسته د خلافت حالات په لاندې ډول وو :

په تونس کې نا امني خپره شوې وه ، فرانسويانو او ایټاليويانو په مراکش کې لاسوهنې کولې او فتنې یې راپارولې . لنډه دا چې که ترکیه په کومه نړیواله جگړه کې داخله شي نو ضرور به ماته وخوري . د کریټ د جزیرې حالات هم خراب وو ، ځکه هلته غریبان د یوې خطرناکې بلا په توګه موجود وو ، او د وتو هېڅ اراده یې نه درلوده . په بالکان کې روسيې ښکاره مداخله کوله او مخالفونه او فتنې یې راپارولې . سلاويانو د بلغاريې اوسیدونکي تحریکول چې د عثماني سلطنت څخه آزادي واخلي . www.fgulen.com

واک ته تر رسېدو وروسته یې مدحت پاشا یو ځل بیا د لومړي وزیر په توګه وټاکه . لکه پاس چې مو ذکر کړل ، سلطان د خپل لېوني ورور پنځم مراد وروسته خلیفه شو . نوموړی نږدې (۳۳) کاله د عثماني خلافت واکمن وه ، او په عثمانیانو کې دویم شخص دی چې دومره اوږده واکمني یې وکړه . په (۱۹۰۹م) کال کې د ځوانو ترکانو د یوه پاڅون او نړیوالو توطیو په ملاتړ له واکه ګوښه کړای شو ، چې وروسته به پرې په تفصیل سره خبره وکړو .

اساسي قانون

د سلطان عبدالحمید ثاني د واکمنۍ په لومړي کال اساسي قانون جوړ شو ، مدحت پاشا چې لومړی وزیر وه ، هغه یې په جوړولو کې ډېر کونښن وکړ . د مدحت پاشا په اړه ویل کیږي چې هغه غوښتل تر څو جمهوري نظام رامنځته کړي . تر دې چې د هغه د وفات وروسته هم همدا خبره کېده ، چې هغه په ترکیه کې د یوه قانون لرونکي جمهوري نظام غوښتونکی او ملاتړی وه ، دا خبره دیادولو وړ ده چې د جمهوري نظام په موجودیت کې یې د پاچا د

منصب او مقام په اهمیت باندې زور اچوه . هغه د پنځم مراد د معزولۍ پر مهال مجلس ته ويلي وه چې دولت د پاچا پرته نه شي چلېدای .

د دېسمبر په ۲۳-۱۸۷۲م کال ماسپښین نږدې یوه بجه د قانون د نافذولو اعلان وشو ، د قوي باران د ورېدو سربېره زیات خلک موجود وو ، خو سلطان نه و ، د ۱۰۱ تویونو د سلامۍ په وهلو سره د قانون د نافذولو اعلان وشو ، خلکو خوښي ښکاره کړه ، او خپل کورونه یې روښانه کړل ، په همدې ورځ ماښام ځوانانو د سلطان زنده باد او مدحت پاشا زنده باد نعرې وهلې . د دېسمبر په (۲۴) مه د یوې ورځپانې سرلیک په دې ډول وه :

پرون ورځ د ټول عثماني رعیت لپاره

د خوښۍ د پیلېدو ورځ وه

د هېواد په لړ او بر کې خوښۍ ښکاره شوې ، خو د سلطنت په غیر مسلمو اقلیتونو کې د بالکان د عوامو خوښي نه لیدل کېده ، په رومانیه کې خود قانون پر ضد لاریون وشو ، ځکه دا خلک د جلاوالي غوښتونکي وو ، ارمن او یهودان په دې قانون باندې زیات خوښ وو ، په استانبول او ادریانیل کې پرتو یونانیانو هم خوښي ښکاره کړه ، اوښه راغلاست یې ورته ووايه . د (۱۸۷۲م) کال قانون (۱۲) برخې او (۱۱۹) مادې درلودې ، چې د سلطان د حکومت کولو ، د لومړي وزیر د ټاکلو ، د وزیرانو او شیخ الاسلام د ټاکلو ، د نظامي افسرانو د ټاکلو ، د جرگو د واکونو او نورو ذکر پکې شوی و . (۵ : ۲۹۱-۹۷)

سلطان عبدالحمید له لومړي سره له اساسي قانون سره مخالفت درلود ، او په ظاهره یې له خلکو سره موافقه وښوده ، خو ډېر ژر یې اساسي قانون بېرته لغوه کړ ، او په (۱۸۷۷م) کال په فبروري کې یې مدحت پاشا چې د اساسي قانون بنسټ ایښودونکی و ، له دندې گوښه او له پلازمېنې یې جلا وطن کړ . پارلمان هم منحل او د هغه وکیلان یې خپلو کورونو ته ولېږل ، او د دولتي ادارو اکثره لایقه او باکفایته کارمندان له دندو گوښه کړای شول . (۱۱ : ۲۲)

سلطان عبدالحمید په (۱۹۰۸م) کال کې یو ځل بیا اساسي قانون نافذ کړ ، خو په ورپسې کال کې د فوځ یوې برخې د دې قانون د پلي کولو پر ضد د اسلام په نوم بغاوت وکړ ، دوی په قسطنطنیه کې د یووالي او پرمختګ د ګوند ځینې غړي ووژل ، په دې سره محمود شوکت

پاشا راپاڅېد او سلطان عبدالحمید یې د اپریل په (۲۶) د شیخ الاسلام په فتوا له تخته کوز کړ، او واک ځوانو ترکانو ته انتقال شو .

مدحت پاشا ، فکر او کړنې یې

مدحت پاشا د ډېر وخت لپاره د عثمانی ترکانو د لومړي وزیر په حیث دنده اجراء کړه ، هغه د عبدالعزیز او پنځم مراد په لرې کولو کې ستر رول ولوباوه . د پنځم مراد د لرې کولو وروسته یې عبدالحمید د مفتي په فتوا واک ته ورساوه ، سلطان عبدالحمید مدحت پاشا یو ځل بیا د لومړي وزیر په توګه وټاکه .

مدحت پاشا په ترکیه کې د جمهوري نظام غوښتونکی وه ، هغه غوښتل چې د سلطان واکونه محدود کړي ، په سلطان باندې یې اساسي قانون منظور کړ ، هغه په ترکیه کې د یوه پارلماني حکومت څخه چې زیات واک ولري ملاتړ کاوه .

دا چې مدحت پاشا څنګه شخص وه ، مختلف لیکوالانو یې په شخصیت باندې لیکل کړي دي . وتلی ترکی لیکوال فتح الله ګولن (په یوه مقاله کې) او ستر عرب مؤرخ ډاکتر محمد صلابي هغه د دویمه یهودانو د تحریک پټ غړی ګڼي ، او هم یې د عبدالعزیز په وژلو تورنوي. ډاکتر محمد صلابي لیکي :

سلطان عبدالحمید مدحت پاشا لومړی وزیر وټاکه ، او د ډیسمبر په (۲۳-۱۸۷۲م) کال یې د یوه قانون اعلان وکړ ، چې پکې یې د ښاري آزادیو ضمانت ورکړی وه . (۴: ۴۵۱)

مدحت پاشا د دویمه یهودانو سره اړیکه درلوده ، او د هغه سره د اروپا پوره ملاتړ موجود وه. مدحت پاشا د خپلو ملګرو په ملاتړ د سلطان عبدالحمید کاکا سلطان عدالعزیز وواژه ، او بیا یې د دې وژنې د پټولو لپاره دا دعوه وکړه ، چې سلطان ځان وژنه کړېده . (www.fgulen.com)

فتح الله ګولن لیکي :

مدحت پاشا د دویمه یهودانو څخه و . ماسوني مبلغینو په ختیځ او لویدیځ کې د هغه د ښه توب لپاره تبلیغ کاوه ، چې هغه په عثمانی امپراطورۍ کې د آزادی او اصلاح بیرغ لوړ کړی دی . سیکولرانو هغه ته د قانون د بابا لقب ورکړی وه ، هغوی په ورځپاڼو ، رسالو او جريدو کې د هغه لپاره ښه کمپاینونه کول ، تردې چې هغه د عثمانی سلطنت د لومړي وزیر څوکۍ ته

ورسېد ، بیا یې د تخریب او سازشونو لړۍ شروع کړه . د ماسونیانو او یهودیانو ملاتړ ورسره مل وه ، د حکومت د پرځولو لپاره یې د ماسونیانو د چلونو څخه کار اخیست . مدحت پاشا د یهودي او ماسوني نړیوالو ډلو په مرسته د یوې ټولنې بنسټ کېښود ، چې د (یووالي او پرمختګ) ټولنه نومېده . سلطان عبدالحمید چې کله د دې یهودي سازشونو څخه خبر شو ، نو هغه یې ډېر ژر ونيو ، او تبعید یې کړ . (۴ : ۴۴۴)

مدحت پاشا به د شرابو څښلو په محافلو کې د حکومت ټول مهم او پټ رازونه افشاء کول ، یوه شپه یې خپله اراده داسې ښکاره کړه ، چې زه به ډېر ژر د عثماني دولت پر ځای د جمهوریت اعلان وکړم او په خپله به یې مشري کوم .

په مدحت پاشا باندې د سلطان عبدالعزیز د وژنې تور هم وه . سلطان عبدالحمید یو کمیسیون وگماره ، چې د دې په اړه تحقیق وکړي ، بیا یې تورن کسان محکمې ته وړاندې کړل ، مدحت پاشا مجرم وپېژندل شو ، او په مرگ یې محکوم کړ ، خو سلطان عبدالحمید مداخله وکړه ، او د هغه د مرگ جرم یې په ابدی حبس بدل کړ . مدحت پاشا یې حجاز ته تبعید کړ ، چېرته چې د فوځي بندیانو لپاره یو زندان موجود و . (۴ : ۴۵۲-۵۳)

د ترکیې او روسیې اړیکې

د عثماني ترکیې او روسیې ترمنځ اړیکې د سلطان عبدالحمید د واکمنۍ په دوران کې تر ډېره خرابې وې ، ځکه روسیې پخوا هم د عثماني ترکیې د لاس لاندې سیمو کې خلک د ترکي حکومت پر ضد بغاوت ته هڅول . روسیې غوښتل چې دغه سیمې (د باسفورس آبنا ، توره بحیره او د بالکانو سیمې) تر خپل واک لاندې راولي ، د دغو سیمو خلک یې د عثمانيانو پر ضد شورش ته هڅول ، او دا بهانه یې کوله چې عثمانيان د هغه ځای د عیسوي اوسیدونکو سره ښه سلوک نه کوي ، او آزادي یې ترې اخیستې ده .

د دواړو هېوادونو ترمنځ د کریمیا د جگړې د پیلېدو یو لامل هم همدا سیمې وې . د کریمیا جگړه (۱۸۵۳-۱۸۵۶م پورې) چې د ترکیې او روسیې ترمنځ پېښه شوه ، او وروسته پکې متحد فوځ (انگلستان او فرانسه) هم پکې برخه واخیسته . انگلستان د روسیې په مقابل کې د ترکیې د ادعا ملاتړ وکړ ، ځکه د ترکیې په گټو کې د انگلستان گټې نغښتې وې . دغه جگړه د روسیې په ماتې او د پاریس په کنفرانس سره پای ته ورسېده .

ډاکټر محمد صلابي ليکي :

روسيې د ديني ، سياسي او اقتصادي لاملونو په وجه غوښتل چې ځان گرمو او بو ته ورسوي . لوی پطرس روسانو ته وصيت کړی وه : چې د عثمانيانو سره دې تمدني کشمکش جاري وساتل شي ، تردې چې د هغوی نښه له دې نړۍ څخه ورکه شي .

روسيې په همدې نصيحت عمل وکړ ، او د سلطان عبدالحميد د واکمنۍ په دوره کې د بالکانو يونان او د نورو عثماني سيمو خلکو د روسانو او اروپايانو په اشارو بغاوتونه وکړل . (۴ : ۴۶۰)
پروفيسر انصار الحسن ليکي :

په (۱۸۲۲ م) کال کې د کرېټ د جزيرې اوسېدونکو د روسيې په غوښتنه د ترکانو پر ضد د بغاوت بيرغ پورته کړ ، يونان يې هم ملاتړ وکړ ، په دې سره د روسيې او يونان ترمنځ د جگړې خطر رامنځته شو ، خو اروپايي قومونو مداخله وکړه او په (۱۸۲۹ م) کال کې د کرېټ جزيرې داخلي آزادي ترلاسه کړه . (۲ : ۲۱۷)

يوازې د کرېټ جزيره نه وه ، چې روسانو يې ملاتړ کاوه ، او بغاوت ته يې هڅول ، د سربيا ، رومانيې ، بلغاريې او نورو بالکاني هېوادونو د آزادۍ په تحريکونو کې هم روسيې مستقيم او غير مستقيم لاس درلود .

سيد محمد فضل الله بخاري ليکي :

د مرکزيت په پای ته رسولو سره په ختيځ او لويديځ کې پروت عثماني سلطنت د سياسي يووالي څخه هره ورځ بې برخې کېده ، او په لرو پرتو سيمو کې غير مسلمانو اقليتونو د نورو په مټ ورانۍ پيل کړ . (۳ : ۵۵)

د کرېميا جگړه او د بالکان د ملتونو پاڅون

هغه قومونه او طايفې چې د عثماني امپراتورۍ په اروپايي برخه کې اوسېدل دا وو : صربيان ، بلغاريان ، رومانيان ، البانيان ، او د مونټېنگرو او بوسنيا او هرزه ګوينا وګړي وو ، دوی د بالکان د ايالتونو په نوم هم يادېږي ، دوی مسيحيان وو ، په داسې حال کې چې د دوی فاتحين

مسلمانان وو. د دين همدغه اختلاف، د عثماني مامورينو ظلم او لوړې ماليې د پاڅونونو او بغاوتونو سبب کېدل.

د روسيې دولت په دې فکر کې و، چې په عثماني امپراتورۍ کې د دغه پورته ذکر شوو مسيحيانو سرپرستي پخپله واخلي. هغه خبرې اترې چې په دې اړوند ترسره شوې مثبتې پايله يې ور نه کړه، او په (۱۸۵۳م) کال جگړه پيل شوه. روسان د دانيوب له سيند څخه تېر شول، همدغه وخت فرانسې او انگلستان د روسيې پر ضد جگړه اعلان کړه، او خپلې يو شمېر کښتۍ يې د بالتيک بحيرې ته واستولې او د پوځي حمل و نقل په موخه يې يو بل گروپ کښتۍ گانې تورې بحيرې ته ولېږلې. په لاره کې د ترکيې او سارديني د قواوو يوه ډله هم ورسره يوځای شوه. روسانو مالداويا او ولاشي خوشي کړي وو، نو ځکه متحدين د کرېميا پر لور وخوځېدل. وروسته تر هغې چې متحدين په دغه ټاپووزمه کې پلي او په جگړه کې بريالي شول، نو يې د (سيواستوپول) بندر کلابند کړ. د دغه بندر کلابندۍ او جگړې نږدې يو کال وخت ونيوه.

په دغه جگړه کې روسانو ماتې وخوړه او په (۱۸۵۵م) کال کې د سيواستوپول بندر د متحدينو (ترکيه، فرانسه او انگلستان) گوتو ته ورغی. روسيې د سولې غوښتنه وکړه. د (۱۸۵۲م) کال د پاريس تړون دغه جگړه پای ته ورسوله. د دغه تړون پر اساس روسيې د بسارابيا جنوبي برخې له لاسه ورکړې، او په توره بحيره کې د جنگي کښتيو له ساتلو بې برخې شوه او هم يې په عثماني امپراتورۍ کې د ارتودوکس مذهب د پيروانو له ملاتړ څخه لاس واخيست. په (۱۸۵۹م) کال کې د ترکانو د مخالفت سره سره مالداويا او ولاشي په خپلو منځونو کې سره اتحاد وکړ، چې دغه کار د رومانيا د جوړېدو مقدمه شوه. مونټېنگرو د ترکانو پر وړاندې د مبارزو په حال کې وه.

په (۱۸۷۵ او ۱۸۷۶م) کلونو کې د بالکان ملتونو د عثمانيانو پر وړاندې پاڅون وکړ. روسان د هغوی د ملاتړ په موخه له ترکانو سره په جگړه شول، چې په پايله کې ترکان مجبور شول، چې د سن سټيفانو د تړون له مخې روسانو ته زيات امتيازات ورکړي، خواتریش او انگليس د روسيې د واک د زياتوالي له وېرې د روسيې پر وړاندې تهديد آمېزه روش په مخکې ونيو. د جگړې د پراختيا د مخنيوي په موخه په (۱۸۷۸م) کال کې د برلين تړون لاسليک شو. د دغه تړون له مخې د بالکان درې ايالتونه مونټېنگرو، صربستان او رومانيا په رسمي توگه خپلواک

اعلان شول ، بلغاریا لاهماغه شان د ترکیې خراج ورکونکې وه ، خود هغه حاکم یو تن مسیحي و ، رومانی د بسارابي جنوبی برخې چې د پاریس د تړون له مخې روسیې له لاسه ورکړې وې بېرته روسیې ته ورکړې ، د بوسنیا او هرزه ګوینا ایالتونه اتریش او د قبرس جزیره انګلستان ته ورکړل شوه . (۹ : ۱۳۸ - ۳۹)

د ترکیې او روسیې ترمنځ د (۱۸۷۷م) کال جګړه

د ترکیې او روسیې ترمنځ پخوا هم ډېرې جګړې شوې دي ، چې د جګړې مرکز به د بالکان هېوادونه وو . روسیې د پخوا څخه غوښتل چې د بالکان هېوادونه د خپلې ولکې لاندې راولي . روسیې به د بالکان د هېوادونو عیسوي اوسیدونکي د عثماني ترکیې پر ضد جګړې ته هڅول . پروفیسر انصارالحسن په (تاریخ جدید یورپ) کې د ترکیې او روسیې ترمنځ د (۱۸۷۷م) کال د جګړې لاملونه په دې ډول لیکلي دي :

د (۱۸۷۲م) کال په اګست کې د ترکیې د ولکې لاندې ولایتونو بوسنیا او هرزه ګوینا بغاوت وکړ . یو ترکی چارواکی یې وواژه ، سربیا او مونتي نیګرو یې هم ملاتړ وکړ .

د (۱۸۷۲م) کال په جون کې د مونتي نیګرو او سربیا خلکو د روسیې په اشاره د بوسنیا ، هرزه ګوینا او بلغاریې د خلکو د ملاتړ لپاره د ترکیې پر ضد د جګړې اعلان وکړ ، چې په دې سره حالات نور هم بحراني شول . په زرګونو روسي رضا کاران د یوه روسي جنرال په مشرۍ سربیا ته ننوتل . (۲ : ۲۱۸ - ۱۹)

د جګړې د مخنیوي لپاره د ځینو اروپایي هېوادونو لخوا ډېر کونښنونه وشول ، مختلف کنفرانسونه راوغوښتل شول ، د روسیې لخوا داسې وړاندیزونه وشول ، چې ترکانو ومنل ، خو بیا هم د جګړې مخه ونه نیول شوه ، ځکه روسیې به بیا خوداسې شرایط وړاندې کول چې سلطان ته به د منلو نه وو ، هماغه وو ، چې (۱۸۷۷م) کال د اپریل په (۲۴) روسیې د ترکیې پر ضد د جګړې اعلان وکړ .

ترکیه یو خوا او سربیا ، بلغاریه ، روسیه ، استریا ، بوسنیا ، هرزه ګوینا او رومانی بله خوا وو . د جګړې احوال د ډاکټر محمد صلابي په کتاب کې داسې لیکل شوی :

رومانیه هم د روس ملګرې شوه ، عثمانیانو د روسیې سره ډېر سخت جنگ وکړ ، روسي فوځ د دانیوب د سیند نه تېر شو ، او د عثماني دولت ډېرې سیمې یې د خپلې ولکې لاندې راوستې لکه : تېره نواو نیقولبلي ، چې اوس د بلغاریې هېواد سیمې دي . په دې ډول روسیې مهمې سیمې ونيولې . روسي فوځ ته د ماتې ورکولو لپاره سلطان په خپل فوځ کې ځینې تغیرات راوستل ، روسیې کوبنېن وکړ چې د پليونا (Plevna) ښار ونیسي ، دا ښار بالکانو ته تلونکې مهمه بندرګاه وه ، خو د عثماني فوځ تګړه سپه سالار عثمان پاشا روسي فوځ ته ماتې ورکړه او هغوی یې شاتګ ته اړ کړل . روسیې د خپل ډېر فوځ سره بیا حمله وکړه ، خو بیا یې هم ماته وخوړه ، د عثمان پاشا د تګړه والي په اړه سلطان یو ځانګړی فرمان صادر کړ ، چې پکې یې د عثمان پاشا ډېره ستاینه کړې وه .

کله چې روسان د دغه تګړه مشر په مقابل کې ناکام شول ، نو خپله پالیسي یې بدله کړه ، د ښار محاصره یې پیل کړه ، او عثماني دفاعي فوځ ته یې د سامان د رسولو لاره بنده کړه ، سربېره پر دې یې په ښار باندې حمله هم وکړه ، چې روسي قیصر هم پکې شامل و ، د رومانیې امیر چې یولک فوځ یې درلوده د روسیې سره مرسته وکړه ، په دې جګړه کې روسي فوځ برلاسی وه ، د روسي فوځ ټوله شمېره دوه نیم لکه شوه ، هغوی د دریو کړښو په جوړولو سره عثمانیان محاصره کړل ، خو عثمانیانو د عثمان پاشا په مشرۍ ډېره سخته مقابله کوله ، د عثمانیانو شمېر ۵۰ زره و ، خو ډېر جرأت او کمال یې وښود ، هغوی نه یوازې دفاع کوله ، بلکې د هغوی د حملو مخنیوی یې هم کاوه ، د عثمانیانو په زړه کې همدا خبره تېرېده ، چې یا به بريالي کېږو او محاصره به له منځه وړو ، او یا به ټول شهیدان شو ، او د الله تعالی رضا به ترلاسه کړو .

عثمانیانو د عثمان پاشا په مشرۍ حملې کولې ، زیات فوځیان یې شهیدان شوي وو ، خوبیا هم یې د روسانو لومړۍ محاصروي کړښه ماته کړه ، دویمه یې هم ماته کړه ، د دوښمن ډېر توپونه یې لاس ته ورغلي وو ، کله چې یې د دریمې کړښې د ماتولو کوبنېن کاوه ، مسلمان مشر په همدې وخت کې لږ ټپي شو ، هغه ښار ته د ننوتلو کوبنېن کاوه ، خوروسي فوځ ښار ته داخل شوی و ، دښمن د څلور خواوو څخه اورونه اورول ، بالاخره عثمانیان مجبور شول چې تسلیم شي . دا پېښه په (۱۸۷۷م) کال کې رامنځته شوه ، او عثماني مشر (عثمان پاشا) هم وسله وغورځوله ، عثمان پاشا یې په دېسمبر کې روسیې ته ولېږه . (۴ : ۲۰-۲۱)

د پليونا د ماتې وروسته د ترکي فوځ قوت کم شو ، د (۱۸۷۸م) کال د جنوري په (۲۰) روسي فوځ دريانيل ته ورسېد ، په دې سره سلطان د سولې غوښتنه وکړه ، او د مارچ په (۳) مه يې د سان ستييفانو په تړون باندې لاسليک وکړ . (۲: ۲۲۲)

د سان ستييفانو تړون

د سان ستييفانو تړون د سلطان عبدالحميد لخوا د روسانو سره لاسليک شو ، سلطان مجبور و ، ځکه چې روسان نور د سلطان پلازمېنې استانبول ته نږدې شوي وو ، د ډاکټر صلابي د ليکنې له مخې د پلازمېنې څخه يوازې پنځوس کيلو متره لرې وو .

ډاکټر صلابي ليکي :

روسي استازي له مخکې څخه ليکل شوي شرطونه راوړل ، او غوښتنه يې وکړه ، چې دا بايد لاسليک شي ، که چېرته يې لاسليک نه کړي ، نوروسي فوځ به مخکې تګ شروع کړي ، او استانبول به ونيسي . د عثماني دولت سره د لاسليک پرته بله لاره نه وه .

تړون لاندې مادې درلودې :

- ۱- توره بحيره سرحد وټاکل شو او آزاده يې اعلان کړه .
- ۲- سربيا آزاده (خودمختاره) اعلان شوه .
- ۳- بلغاريه هم آزاده اعلان شوه ، خو سلطان ته به يوڅه اندازه پيسې د باج په ډول ورکوي .
- ۴- د رومانوي دولت بشپړه آزادي .
- ۵- عثماني دولت به دارمني ، نصراني او سرکس قومونو بشپړه ساتنه کوي .
- ۶- عثماني دولت به د کريټ د جزيرې د نصرانيانو د حالت د ښه کولو لپاره اقدامات کوي .
- ۷- عثماني دولت به د جګړې (۲۵۰) ميليونه د سرو زرو ليرې تاوان ورکوي ، که روس وغواړي نو د دې پيسو په بدل کې ځينې سيمې په خپله ولکه کې راوستی هم شي .
- ۸- باسفورس او دردانيل به د جګړې او سولې په دواړو حالاتو کې روسي فوځ ته خلاصې وي .
- ۹- د بلغاريې مسلمان اوسېدونکي چې هر خوا وغواړي ، هجرت کولای شي .

په دې تړون باندې د (۱۸۷۸م) کال د مارچ په (۳) مه لاسلیک وشو ، کله چې د عثماني دولت لخوا صفوت پاشا په دې تړون باندې لاسلیک کاوه ، نو سترگې یې د اوښکو څخه ډکې وې ښکاره ده چې په دې تړون کې داسې شرطونه وو ، چې د عثماني دولت د هلاکت سبب شول . (۴ : ۴۲۲-۲۳)

د وتلي مؤرخ کیتل بي له نظره : دا تړون د روسیې لپاره یوه بې سارې بریا وه ، روسیې د کریمیا په جگړه کې بایللی ذلت او رسوایي بېرته جبران کړه ، بالکان یې په خپله ولکه کې راوسته ، بلغاریه یې د خاورې برخه شوه ، او په توره بحیره کې یې بیا لاسوهنه پیل کړه .

د برلین تړون

د بالکان په هېوادونو کې د روسیې د نفوذ پراخېدل ، او توره بحیره په بشپړ ډول د روسیې لاس ته ورتلل ، د انگلستان د گټو سره په ټکر کې وه . د اتریش لپاره د روسیې د لاس لاندې د یوې سترې بلغاریې منځته راتگ د منلو نه وه . رومانیه هم د روسیې څخه خفه وه ، ځکه سربیا ترې روسیې اخیستې وه ، د یونان سیمه (موناستیر) بلغاریې ته ورکړل شوې وه . اتریش او انگلستان تش لاس پاتې وه .

همدغه لاملونه وو چې انگلستان د سان سټیفانو په تړون باندې د دویم ځل غور (نظر ثاني) غوښتنه وکړه ، انگلستان ویل چې د ختیځ مسئله تل د اروپایي هېوادونو لخوا حل شوې ده ، روسیه یې د حل کولو هېڅ حق نه لري . (۲ : ۲۲۳-۲۴)

خو ډاکټر صلابي بیا په دې موضوع کې د انگلستان شاملول د سلطان عبدالحمید کار گڼي او هغه لیکي :

سلطان اصلاً په جگړه کولو خوښ نه و ، هغه تړون تصدیق نه کړ ، او د لوړې سطحې دیپلوماتیکې هلې ځلې یې پیل کړې ، ترڅو بریالی شو ، چې انگلستان د ځان ملگری کړي د دې لپاره یو بل کنفرانس جوړ شو ، چې د برلین کنفرانس نومېږي . هدف ترې دا و ، چې یو خوا د سان سټیفانو د تړون اغېز کم کړي ، او بل خوا روسیه د انگلستان څخه ووېروي ، تر څو روسیه جگړه ونه کړي . دې کنفرانس عثماني دولت ته لږ گټه وکړه ، او د مخکې تړون په نسبت یې تاوان کم و . (۴ : ۴۲۳)

د سان سټيفانو په تړون باندې د دويم ځل غور کولو لپاره د ټولو اروپايي هېوادونو کنفرانس په برلين کې د جون په (۱۳-۱۸۷۸م) کال کې جوړ شو . بسمارک يې مشري کوله ، د دې کنفرانس موخه د ترکيې بڼه والي غوښتل نه و ، بلکې د سان سټيفانو تړون د انگلستان او استريا د گټو سره برابرول يې موخه وه ، د جولای په (۱۳) مه په دې تړون باندې لاسليکونه وشول . (۲ : ۲۲۴)

د برلين تړون دلاندې مادو په اساس لاسليک شو :

- ۱- د بلغاريې خودمختاري ومنل شوه ، او حدود يې تغير شول .
 - ۲- د يونان سرحد د شمال خواته لږ پراخه کړل شو ، خو په دې ټول پوهېدل چې يونان په جگړه کې ښکېل نه و ، او د سان سټيفانو د تړون پورې يې اړه نه درلوده .
 - ۳- بوسنيا او هرزه گوينا يې د استريا پورې ونښلول .
 - ۴- بسارابيا يې د رومانيې نه جلا کړه ، او د روسيې پورې ونښلول شوه .
 - ۵- سربيا او توره بحيره خودمختاره اعلان شوه .
 - ۶- د جگړې تاوان چې (۲۵۰) ميليونه د سرو زرو لېرې و ، د ترکيې څخه لرې کړل شو .
 - ۷- په عثماني دولت باندې دا ومنل شوه ، چې په محکمو کې به د هر ډول مذهب او ملت لرونکو خلکو شاهدي مني .
 - ۸- د کريت په جزيره کې به د نصرانيانو د فلاح او بڼه والي لپاره کار کيږي .
- بسمارک ځکه د دې کنفرانس د جوړېدو غوښتنه وکړه ، چې د روسيې او انگلستان جگړه ټولې اروپا ته خپره نه شي ، او د جرمني يووالي ته زيان ونه رسيږي ، ځکه چې د جرمني د يووالي لپاره ډېر کوښښ شوی و . بسمارک لوی هېوادونه دې کنفرانس ته راوغوښتل ، ترڅو د سان سټيفانو په تړون باندې بيا غور وکړي ، او د روسيې او ترکيې ترمنځ د پېښ شوي جنگ د پايلو په اړه پرېکړه وکړي . (۴ : ۴۶۴)

پان اسلامېزم

په (۱۹م) پېړۍ کې یو شمېر مسلمان مفکرین رامنځته شول ، چې د نړۍ ټول مسلمانان په ځانگړي ډول مشران یې اتحاد او یووالي ته رابلل ، دوی یې د لویدیځ د استعمار د زیانونو نه وېرول ، او تاکید یې پرې کاوه ، چې په خپلو کې سره یوشي ، لاسونه سره ورکړي ، او د لویدیځ استعمار پر ضد یوه ځانگړې قوې او خپلواکه سیاسي او نظامي ټلواله جوړه کړي . همدغه فکر ته د پان اسلامېزم نوم ورکړل شوی دی ، چې مانا یې د مسلمانانو یووالی (اتحادالمسلمین) ده .

دا چې د دې فکر لومړی رامنځته کوونکی څوک دی ، په دې اړه ما دوه مختلف نظریات ولوستل. د تاریخ ترکیب لیکوالان لیکي :

که د اسلامي نړۍ د سیاسي یووالي لپاره د لومړني کونښن په اړه معلومات وکړل شي ، نو هغه شاه ولي الله وه ، چې په خپل کتاب (حجة الله البالغه) کې یې په ټولې اسلامي نړۍ باندې تاکید کړی ، چې په یوه کړنلارې سره راټول شي ، او د اسلام د لوړوالي لپاره کار وکړي . (۲۷۹)

خو د معاصر نړیوال اسلامي خوځښت بنسټ اېښودونکی بې له شکه چې افغان سید جمال الدین دی ، دهغه د کونښنونو له امله وه ، چې په اسلامي نړۍ کې یوه وینستیا او د یووالي فکر رامنځته شو . د افغان سید سفرونه ، تقریرونه ، لیکنې او مبارزه وه ، چې په ختیځ یې د لویدیځ د استعمار او کلتور یرغل نه خبر کړل ، دا فکر یې ورکړ ، چې دهغوی د اخلاقو او کلتور پر ځای دهغوی د ساینس او ټکنالوجۍ سره مینه وکړي .

کله چې د اسلامي یووالي او نړیوال اسلامي فکر د رامنځته کېدو خبره کیږي ، نو د افغان سید جمال الدین نوم یې په سر کې ذکر کیږي . هغه افغان سید وه ، چې اسلامي فکر یې راژوندی کړ ، مسلمانان یې د لویدیځ د استعمار نه وېرول ، هغوی ته یې وروښوده ، چې استعمار د مسلمانانو د وروسته پاتې والي اصلي لامل دی . مسلمانان یې په دې پوه کړل ، چې مسلمانان باید د لویدیځ د اخلاقو او کلتور پر ځای دهغوی د ساینس او ټکنالوجۍ سره مینه ولري .

محمد ابوريه ليکي :

يوآخيني هدف چې سيد جمال الدين يې په لاسته راوړلو کې ډېر زيار ويسته ، او په دغه لاره کې د ډېرو ستونزو سره مخ شو ، هغه د اسلامي هېوادونو د خلکو د ژوند د سطحې لوړول ، يووالي ، ورورولۍ رامنځته کول او د مسلمانانو د برابرۍ لپاره کار کول وه . (۱ : ۵۵)

ډاکتر محمد صلابي ليکي :

د سلطان عبدالحميد د حکومت په اوږدو کې په لومړي ځل د اسلامي يووالي فکر رامنځته شو او په (۱۸۷۶م) کال کې چې سلطان عبدالحميد په تخت کېناست ، نو د يوه تحريک (خوځښت) بڼه يې خپله کړه ، کله چې سلطان عبدالحميد لږ آرام شو ، او واک يې په بشپړ ډول په لاس کې ونيوه ، نو د اسلامي يووالي (پان اسلاميزم) د فکر په پلي کولو يې پيل وکړ . (۴ : ۴۶۵)
ضياءالدين هوتک پخپل کتاب کې داسې ليکي :

د پان اسلاميزم مفکوره د سلطان عبدالحميد د واکمنۍ له پيل څخه د مخه رامنځته شوې وه ، لويو او کوچنيو ډلو په ټوله اسلامي نړۍ کې د مسلمانانو د وحدت لپاره کار کاوه ، خو دا ځل دغې مفکورې په ترکيه کې سياسي شکل غوره کړ . په ترکيه کې پخپله سلطان عبدالحميد د اسلاميزم د مفکورې پياوړي کول پيل کړل . هغه يوازې د خپلو سياسي موخو د لاسته راوړلو په خاطر دغه جريان پياوړی کړ ، او ورسره جوخت يې ځان د مسلمانانو خليفه هم اعلان کړ . (۱۱ : ۲۴)

عثماني خليفه ليدل چې عثماني لويه امپراتوري يې د تجزيې د ستر خطر سره مخ ده ، نو د افغان سيد جمال الدين دغه نظر يې ومانه ، او د پلي کولو لپاره يې کوښښ پيل کړ ، ترڅو عثماني ستره امپراتوري د تجزيې څخه وساتي ، او هم د مسلمانانو د خليفه نوم ترلاسه کړي . سلطان عبدالحميد د پان اسلاميزم نظريه او فکر چې د افغان سيد جمال الدين لخوا رامنځته شوی و ، خپل کړ او د هغه پواسطه يې غوښتل ، چې عثماني اسلامي امپراتوري د تجزيې څخه وژغوري ، خپل ځان د ټولو مسلمانانو خليفه کړي ، او هم د دې نظريې په ملاتړ د روسيې د پراختيا غوښتنې او د انگليس او فرانسې استعماري سياست سره مبارزه وکړي ، خو د سلطان دغه ارمان د يهودي ماسوني ډلې په واسطه سرته رسېدو ته پرېښودل شو .

د سلطان له واکه گوښه کول

سلطان عبدالحمید د عثماني خلافت (۳۴) ام واکمن و. د ده پر ضد د ځوانو ترکانو یو خوځښت د تېرې پېړۍ په اتیایمو او نوي یمو کلونو کې رامنځته شو، دوی د یووالي او پرمختګ په نوم یو ګوند هم درلوده، چې وتلي لیکوالان، مفکرین، ژورنالیستان او روشنفکران یې غړي وو. دوی د سلطان د واکونو کمول غوښتل، دوی غوښتل چې یو ډول مشروطه سلطنت باید رامنځته او د سلطان واکونه محدود کړل شي. د یووالي او پرمختګ ګوند د پخواني قانون پلي کول غوښتل، او هم یې غوښتنه کوله، چې پارلمان ته باید بیا د کار د پیلولو اجازه ورکړل شي. ډاکټر محمد صلابي لیکي:

د سلطان خبر رسوونکې ادارې هغه د دې خوځښت څخه خبر کړی و، خو اوس دا خوځښت ډېر پیاوړی شوی و، او غړي یې په ولکه کې راوستل ډېر ستونزمن کار و، د هغوی حوصلې ډېرې لوړې وې، هغو د سلا نیک، مناسترا او د سوسن د سیمو خلک چمتو کړي وو، چې د قانون د پلي کولو لپاره غږ پورته کړي، او هم پارلمان ته د کار د پیلولو د اجازې غوښتنه وکړي. دا پېښه د (۱۹۰۸م) کال په جولای کې رامنځته شوه. ډېر لاملونه شته چې ولې په دې وخت کې د یووالي او پرمختګ ګوند سلطان عبدالحمید له واکه گوښه نه کړ؟ چې یو څو یې دلته ذکر کوو:

- ۱- په (۱۹۰۸م) کال کې د یووالي او پرمختګ د ګوند سره پوره قوت موجود نه و.
- ۲- سلطان عبدالحمید د هغوی په اړه نرمه پالیسي خپله کړې وه، د هغوی د غوښتنو احترام یې وکړ، او د قانون پلي کول یې اعلان کړل.
- ۳- عثماني قوم د سلطان سره ډېره مینه درلوده. د یووالي او پرمختګ د ګوند په کمېټه کې دا جرأت نه و، چې د فوځ دننه د سلطان پر ضد پروپاګند وکړي، ځکه فوځ د سلطان ډېر زیات احترام کاوه.

خو وروسته د (۱۹۰۹م) کال د اپرېل په میاشت کې ځوانو ترکانو د سلطان عبدالحمید پر ضد بغاوت وکړ، او هغه یې د اپرېل په (۲۶) مه د شیخ الاسلام د فتوا په اساس له واکه گوښه کړ.

نسیم احمد لیکي :

سلطان په (۱۹۰۸م) کال کې بېرته د قانون د پلي کولو اعلان وکړ ، د قانوني مجلس د احیاء کولو وروسته سلطان یو ځل بیا د قانون د لغوه کولو په فکر کې شو . په (۱۹۰۹م) کال کې حیدرپاشا لخوا د ریل گاډي د پټلۍ د یوه ترمینل د پرانیستلو پر مهال د فوځ یوې برخې د شریعت په نوم د دې قانون پر ضد ودرېدل ، او په قسطنطنیه کې یې د یووالي او پرمختګ د ګوند څو غړي ووژل ، په دې سره محمود شوکت پاشا د سلانیک څخه فوځ راوستو ، قسطنطنیې ته راغی ، باغیان یې وټکول او مشران یې ورته په دار وځړول ، د شیخ الاسلام نه یې د سلطان د معزولي فتوا د (۱۹۰۹م) کال د اپرېل په (۲۲) راواخیسته ، او د قانوني مجلس (پارلمان) لخوا یې تائید کړه ، او سلطان یې له تخته کوز کړ ، سلطان یې د یلدز د قصر نه سلانیک ته ولېږه او هلته یې په قصرالجیش کې نظربند کړ ، چې وروسته د (۱۹۱۸م) کال د فبرورۍ په (۱۱) مه نېټه باندې مړ شو .

خوان ترکان

لکه مخکې مو چې ورته اشاره وکړه ، د یووالي او پرمختګ ګوند وکولای شول ، چې سلطان عبدالحمید له سلطنته لرې کړي ، او واک په خپل لاس کې ونیسي . خوان ترکان د همدغه یووالي او پرمختګ د ګوند غړي وه ، چې د ۱۹م پېړۍ په وروستیو کې یې لومړی پټ او وروسته په ښکاره ډول فعالیت کاوه . ډېری غړي یې د سلطان لخوا تبعید شوي او ځینې یې بنديان شوي هم وو .

د دغه ګوند لومړني او اصلي غړي د انور پاشا ، طلعت پاشا او جاوېد پاشا څخه عبارت وو ، چې انور پاشا په آلمان کې پوځي زده کړې کړې وې ، طلعت پاشا په سالونیکا کې د تلیګراف کارکوونکی و ، او جاوېد پاشا هم یو یهودی صراف و . (۱۰ : ۲۰)

ډاکټر محمد صلابي لیکي :

د نولسمې مېلادي پېړۍ په نیمایي کې د عثماني قوم هغه ځوانان چې لیک او لوست یې کولای شو ، د فرانسې د انقلاب د هغو افکارو نه چې په پایله کې یې په فرانسه کې جمهوري نظام رامنځته شو ، ډېر اغېزمن شوي وو . د (۱۸۲۵م) کال په اوږدو کې د عثماني قوم دې لوستو خلکو د استانبول د یوې لرې پرتې سیمې (بلګراد) په یوه باغ کې په یوه موضوع

باندې خبرې کولې ، دغه موضوع د سیاست سره اړیکه درلوده ، کله چې دوی د بڼ څخه راووتل نو د یوې پټې ټولنې د جوړېدو پرېکړه یې کړې وه ، او موخه یې دا وه ، چې جمهوریت او یووالی رامنځته کړي .

دوی د ځانگړو کاري اصولو او لایحو درلودونکي وو ، چې ترټولوښه بېلگه یې لاندې پنځه اصوله دي :

۱- د داسې رژیم جوړول چې په هغه کې پارلمان او اساسي قانون موجود وي .

۲- د مطلقه فیوډالي نظام پر ځای د پانگوالي نظام جوړول .

۳- له دین او سنتو څخه نوی تعبیر .

۴- د منځنیو پېړیو د ژوندانه د زوړ سیستم پر وړاندې مبارزه او د ښاري او بورژوازي فرهنگ پیاوړي کول .

۵- د سنتي ټولنیز فرهنگ عصري کول .

ښکاره خبره ده چې له دغه اصولو څخه یو هم د عثماني نظام سره توافق نه درلود ، او برعکس له دغه اصولو څخه هر یو یې د عثماني سلطنت له روشنو سره په ټکر کې وو ، نو سلطان عبدالحمید هغه څوک نه و ، چې د خپلو پلارونو په شان له خنډونو سره جوړ راشي بلکې هغه یوه تېره توره وه ، چې تل به یې خنډونه ټوټه ټوټه کول ، او تر څو چې ممکنه وه هغه یې له خپلې مخې لرې کول . (۱۱ : ۲۲-۲۳)

د ترکیې دې ځوانانو د خپلې ټولنې نوم (اتفاق الحمیت) کېښود ، په دې ځوانانو کې هغه شاعر هم موجود و ، چې وروسته یې ډېر شهرت پیدا کړ (نامق کمال) . دې خلکو فکر کاوه ، چې لومړی کار باید دا وي ، چې د ټولنې خلک باید د خپلو سیاسي حقوقو څخه خبر شي ، او چمتو شي چې د لاسته راوړلو لپاره یې کوښښ وکړي . په دې ډول نصراني ټولنې ، چې د عثماني دولت څخه یې د جلاوالي غوښتنه کوله ، او نورو هېوادونو ته یې د مداخلې زمینه برابروله ، د هغوی مخه به هم ونیول شي ، او د بهر څخه د مرستو بهانه به یې هم پای ته ورسېږي . دې خلکو فکر کاوه ، هېواد چې د کومو حالاتو سره مخ دی ، د دې حالاتو (خرابو حالاتو) څخه د وتو یوازینی لاره د جمهوري نظام رامنځته کول دي . (۴ : ۴۹۷-۹۸)

ځوان ترکان څوک وه ؟ د تاریخ ترکیې لیکوالان دې پوښتنې ته داسې ځواب ورکوي : ځوان ترکان تعلیم یافته ، ذهین ، سنجیده او وطنپرست خلک وو ، په هغوی کې فوځیان او ښاري خلک شامل وو ، ځینو ځوانو ترکانو د اروپا سیاحت کړې و ، او د هغوی د افکارو او قانون ژوره مطالعه یې کړې وه ، او هغه څه چې ورته ښه او ګټور ښکاره شوي وو ، ترې اخذ یې کړل . (۹: ۳۰۴) د ابراهیم افندي ، نامق کمال ، ضیاء ګوګ الپ ، خالده ادیب خانم او نورو په څېر پوه او مفکر اشخاص پکې شامل وو . ابراهیم شناسي افندي د ځوانو ترکانو د خوځښت بنسټ ایښودونکی ګڼل کیږي . دوی ټول د لویدیځ د سیاسي ، اقتصادي او ټولنیزو فلسفو او نظامونو څخه اغېزمن شوي وو ، دوی غوښتل چې په ترکیه کې باید د لویدیځ دغه سیاسي او ټولنیزې فلسفې په بشپړ ډول خپلې کړي .

ضیاء ګوګ الپ د (۱۸۷۵ - ۱۹۲۴م) کال پورې د یووالي او پرمختګ د ټولنې ستر مفکر او فعال غړی و ، نوموړی د لویدیځ تمدن د بشپړ پلي کولو غوښتونکی و . ابوالحسن ندوي د ضیاء ګوګ الپ د یوه لیکل شوي مضمون په حواله لیکي :

موږ به خامخاله دوو لارو څخه یوه لاره ټاکو ، یا باید لویدیځ تمدن ومنو ، او یا هم باید د لویدیځ ځواکونو غلامی ومنو ، موږ ته یوه خبره فیصله کول ضروري دي ، پر موږ لازم دي چې د خپلې آزادۍ لپاره پر لویدیځ تمدن خپل اقتدار قایم کړو . (۸: ۷۲)

نامق کمال هم د ځوانو ترکانو وتلی شخص و ، نوموړی یو معتدل او ترکی ځوان بلل شوی دی . ابوالحسن ندوي د نامق کمال په اړه د وتلي لیکوال (برنارډ لیویس) نظر داسې څرګندوي : د خپلې هېواد پالنې او آزاد خیالۍ سره سره نامق کمال رینستونی او جذباتي مسلمان و ، د هغه فکر دومره سوچه اسلامي و ، لکه څنګه چې د عثماني سلطنت و ، هغه پخپل ټول ژوندانه کې د اسلامي ارزښتناکو عقایدو او روایتونو پیرو و ، هغه زیاتره د خپلو ګوندونو پر مشرانو او قائدینو ډېر تېز انتقاد کاوه ، چې هغوی د پخوانیو اسلامي روایاتو په ساتلو کې ناکام شوي او له اروپا څخه یې نوي افکار او ادارې واردې کړي دي . (۸: ۷۸)

که د ځوانو ترکانو د ټولو مخکښو نظریات په ژور ډول ولوستل شي ، نو په خپلو کې سره لږ څه توپیر لري . لکه پورته چې ولیدل شول ، د ضیاء ګوګ الپ او نامق کمال د نظریاتو ترمنځ هم ژور توپیر شتون لري . ځینې ځوانو ترکانو غوښتل چې د ترکیې ټول سیاسي ، اقتصادي ، او ټولنیز

نظام باید د لویدیځ په ډول جوړ شي ، زیاترو یې د لویدیځ تمدن د نړۍ د یوازیني تمدن په توګه قبول کړی و ، او غوښتل یې چې ترکیه باید په بشپړ ډول د لویدیځ په ډول جوړه شي ، خلافت باید له منځه یوړل شي ، او د اسلامي نظام پرځای دې جمهوري نظام رامنځته شي ، دوی د ترکی نشنلېزم ملاتړي وو . خوداسې اشخاص هم پکې وو ، چې د لویدیځ د پرمختګونو سره یې مینه درلوده ، د هغوی د ساینس او پرمختګونو د خپلولو او هېواد ته د راوړلو غوښتنه یې کوله ، خود لویدیځ د اخلاقو او کلتور پرځای یې اسلامي نظام غوښته ، دې ډلې د اسلامي خلافت د پایښت غوښتنه کوله ، او نه یې غوښتل چې خلافت له منځه لاړ شي ، او ترکیه په یوه کوچني هېواد بدله شي .

د ځوانو ترکانو د حکومت درې مشرانو په همدغه ډول حکومت وکړ ، او تر پایه پورې یې د عثماني اسلامي امپراتورۍ د ټوټې کېدو مخه ونیوله ، خود لومړۍ نړیوالې جګړې په پیلېدو سره د نړۍ نقشه بدله شوه .

د ځوانو ترکانو د حکومت او د لومړۍ نړیوالې جګړې په اوږدو کې همدغه دوه نظریې په ترکیه کې موجودې وې ، چې په پای کې هغه څوک بریالي شول ، چې د ترکی نشنلېزم غوښتنه یې کوله ، هغوی د دې پرځای چې عثماني امپراتوري قوي او پراخه کړي ، هغه یې ړنګه کړه ، او ترکیه یې د ډېرو هېوادونو د مشرۍ نه لاس په سر کړه .

مأخذونه:

- ۱- ابوریه ، محمد ، د سید جمال الدین ژوند او سیاسي هڅې ، ژباړن ، عمران فضل ، گودر خپرندویه ټولنه ، جلال اباد ، ۱۳۹۱ لمريز.
- ۲- انصارالحسن ، پروفیسر ، تاریخ جدید یورپ ۱۷۸۹-۱۹۹۷ ، خپروونکي افتخار بټ ، دویم چاپ ۲۰۰۱ م .
- ۳- بخاري ، سید محمد فضل الله ، لومړۍ نړیواله جگړه ، ژباړن ، زاهد خلیلي ، مومند خپرندویه ټولنه جلا اباد ، ۱۳۹۲ لمريز.
- ۴- صلابي ، دوکتور علي محمد ، سلطنت عثمانیه ، ژباړن ، علامه ظفر اقبال کلیار ، ضیاء القرآن پبلي کیشنز ، لاهور ، اگست ۲۰۰۸ .
- ۵- عبدالباري ، دلبر خان ، تاریخ ترکیه ، ایورنیوبک پبلېس ، لاهور ، چاپ کال ؟ .
- ۶- عویس ، دوکتور عبدالحلیم ، د اسلامي تمدن مړاوې پانې ، ژباړن ، سلطان محمود صلاح ، حکمت خپرندویه ټولنه ، جلال اباد ۱۳۹۲ لمريز .
- ۷- مطهري ، استاد مرتضی ، په وروستیو سلو کلونو کې اسلامي خوځښتونو ته ځغلنده کتنه ، خپرونکي ؟ چاپ کال ۲۰۰۹ م .
- ۸- ندوي ، ابوالحسن علي ، په اسلامي نړۍ کې د اسلام او لويديځ والي کرکېچ ، ژباړن ، فضل مولا لټون ، خپروونکې د الهدی نشراتي اداره ، چاپ کال ۱۳۷۲ لمريز .
- ۹- هوتک ، ضیاءالدین ، اروپا تاریخ ، لومړۍ ټوک ، گودر خپرندویه ټولنه ، جلال اباد ، ۱۳۹۵ ل کال .
- ۱۰- هوتک ، ضیاءالدین ، اروپا تاریخ ، دویم ټوک ، گودر خپرندویه ټولنه ، جلال اباد ، ۱۳۹۵ ل کال .
- ۱۱- هوتک ، ضیاءالدین ، د آسیا تاریخ ، گودر خپرندویه ټولنه ، جلال اباد ، ۱۳۹۲ ل کال .
- ۱۲- www.fgulen.com د وتلي ترکي ليکوال او مفکر فتح الله گولن وېبپاڼه ده ، چې دنړۍ په ډېرو ژبو د نوموړي ليکنې خپروي .

Get More e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library